

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 7.

V Ljubljani 1. julija 1892.

Leto XII.

V tujini.

① Kdê, o kdê si, grad temán,
In pod tebjó Ljubljana bôla?
O kdê si širna ti raván,
Kder léta moja so cvetêla?

Prošla je dôba krasnih dnij,
Kot sên, prošla mi léta mlada,
Spomín le v prsih mi živí,
Prošla iz njih je sládka náda.

Na tújej zêmlji zdaj živim,
Ter na domóvje mislim svôje,
Na tújej zêmlji se solzim,
In táre žalost srce môje.

Še vidim v duhi vse takó,
Ko nekedaj domá je bílo;
Še vém, kakó tedaj težkó
Srcé se od ondód ločilo.

Predragi oče zdaj užé
Pod grôbno trávo mi počíva,
In blágo maternje srcé
Gomíla hládna mi pokríva.

A znanci, kakor jaz, živé
Od svôjih dáleč proč v tujini,
In kakor meni, njim srcé
Trepeče le po domovini.

Oh, enkrat naj pokléknem tjá,
Kder dragi mi nevzdrámno spíjo,
Da enkrat vsaj iz srca duá
Solzé jih môje pokropíjo.

Zató sirota jaz medlím,
Ter na domóvje mislim svôje;
Zató, zató le se solzim,
In táre žalost srce môje.

S. Magolič.